

F r a n c i s z k a Ń s k i
z e s z y t
z G ł u b c z y c

15

HISTORIA GŁUBCZYCKICH FRANCISZKANÓW w DATACH

Zebrał z przeróżnych źródeł fr Antoni Kazimierz Dudek OFM

HISTORIA GŁUBCZYCKICH FRANCISZKANÓW w DATACH

Numer 15 „Franciszkańskich zeszytów z Głubczyc”

Wydawnictwo Wilka z Gubbio - Głubczyce 2022

Teksty przepisała: Alina Ciępka

Drukarnia: drukprudnik.pl

- 26.09.1448 r. - czwartek przed św. Wacławem - książę Jan wystawił zakonnikom list fundacyjny (niezachowany), ale potwierdzony w źródłach. Książę kupił kilka małych domków oraz olejarnię, stajnię i maślarnię, które wyburzył, by wybudować na placu przy Bramie Grobnickiej świątynię.
Książę Jan pomagał braciom finansowo. Budynki były drewniane.
- 1454 r. - zatrzymał się tutaj Jan Kapistran (w drodze z Wrocławia do Wiednia).
Towarzyszyło mu 2 - ch Włochów: o. Gabriel z Werony i o. Krzysztof z Barezio (biograf Kapistrana). Pobłogosławił studnię.
Klasztor należał do czeskiej prowincji.
- 1451 r. - klasztor znalazł się w austriacko - czeskim wikariacie obserwantów założonym przez Jana Kapistrana.
- 1457 r. - wikariat podzielono na polski, czeski i austriacki – głubczycki znalazł się w części czeskiej.
Franciszkanie żyli według reformy Bernardyna i Kapistrana: pościli od 1.11. do Bożego Narodzenia, 40 dni przed Wielkanocą, odmawiali brewiarz i nocny chór (od godz. 24.00 do 1.00), śpiewali godzinki maryjne, modlili się za zmarłych.
Nie mieli żadnej własności prywatnej, ani stałych dochodów.
Mieli osła (koń był zakazany) do zbierania jałmużny (kwestowania).
- 10.08.1476 r. - pożar miasta. Dzień św. Wawrzyńca.
Spłonął kościół i klasztor. Budynki zostały - z pomocą księcia Jana – szybko odbudowane.
- 16.09.1480 r. - konsekrowano nowy ołtarz główny ku czci świętych: Idziego i Bernardyna.
Dokonał tego bp archidiakon Brna i sufragana ołomuniecki - Wilhelm.
Dołączono relikwie z Bazyliki Grobu Pańskiego, z pręgierza Chrystusowego, żłóbka i szat św. Bernardyna.
Przed tym ołtarzem pochowano (?) w 1482 r. księcia Jana.
- 1526 r. - gwardianem głubczyckiego klasztoru o. Dominik z Widnawy - malarz miniaturzysta.
Znane są dwa ilustrowane przez niego rękopiśmienne dzieła. Jedno do 1945 r.

znajdowało się w Carolinum w Nysie, a drugie w Archiwum Diecezjalnym we Wrocławiu. I to drugie, liczące 60 stron zostało ukończone przez o. Dominika w 1526 r. w Głubczycach.

14.02.1535 r. - do głubczyckich kościołów wprowadzono nabożeństwa ewangelickie i do 1541 r. odprawiano je równoległe z katolickimi.

16.12.1541 r. - wypędzenie franciszkanów.

Najwięcej problemów w kwestii konwersji na luteranizm zdawali się sprawiać miejscowi franciszkanie, którzy mimo obowiązującego zakazu prowadzenia kwesty zakonnej oraz przyjmowania jakiegokolwiek jałmużny, mężnie trwali przy obrządku rzymskim. Gdy to okazało się argumentem nie dość skutecznym, książę kazał zagrozić braciom dostęp do zakrystii i chóru zakonnego oraz w tzw. Porządku karniowskim zakazał im odprawiania nabożeństw katolickich, żywiąc nadzieję, że przez to skłoni ich do przyjęcia nowej nauki. Głubczyccy Bracia Mniejsi nie pozostawali, bynajmniej, bierni: ich zażalenia dotarły do króla Ferdynanda Habsburga. Jednak, mimo oczekiwań na reakcję, skargi pozostały bez odzewu. Zniecierpliwiony tą sytuacją margrabia, nakazał staroście krajowemu Hansowi Jordanowi wygnać zakonników, co nastąpiło 16 grudnia 1541 r. Franciszkanom zabroniono nawet przejść przez miasto; musieli wyjść przez Bramę Grobnicką, znajdującą się przy klasztorze i obejść mur miejski, aż do Górnej Bramy, skąd skierowali się na Nysę. Opisujący to wydarzenie br. Josef Pietsch przytacza zapis głubczyckiego kronikarza Johanna Martina Meylandskyego: „16 grudnia zjawił się wójt miejski wraz z pisarzem i krwawym katem, wyganiając cały konwent wśród szyderstw i drwin motłochu przed Bramę Grobnicką. Najstarszy wiekiem ojciec usiadł na kamieniu, by odpocząć, lecz gawiedź nie pozwoliła mu na to i przegoniła bez litości. Zanim odszedł, wzniósł oczy ku niebu, mówiąc, że sto pięćdziesiąt lat upłynie, nim bracia tego zakonu tu powrócą”. Wkrótce potem w kościele pofranciszkańskim zaczęto odprawiać nabożeństwa protestanckie, a sam klasztor przerobiono na magazyn zbożowy. Krótco po tym, jak miasto opuścili ostatni zakonnicy, uwaga skupiła się na miejscowych Żydach, o których mówiono, że mordują chrześcijańskie dzieci.

- 16.12.1554 r. - starosta krajowy z Karniowa Hans Jordun przepędził franciszkanów i to wciągu 3 godzin.
W klasztorze zjawił się wójt miejski, pisarz, krwawy kat z oprawcami, którzy wypędzili zakonników, a zebrany przed klasztorem motłoch miejski naigrywał się z mnichów, przepędzając nawet starego ojca, który usiadł na kamieniu przy Bramie Grobnickiej, aby odpocząć.
- 29.04.1603 r. - największy pożar w historii miasta. Spłonął też kościół pofranciszkański.
- 1645 r.- wojska szwedzkie przez 5 lat w prowizorycznie odremontowanym po pożarze z 1603 r. byłym klasztorze braci mniejszych - tu miały swoje koszary, a w kościele urządzili stajnię dla koni.
- 1659 r. - książę Karol von Lichtenstein prowadził rozmowy z czeską prowincją zakonną franciszkanów w celu sprowadzenia zakonników do Głubczyc, by pomóc w rekatolizacji miasta i okolicy.
- 24.07.1666 r. - rada miasta oprotestowała na piśmie pomysł sprowadzenia franciszkanów, ponieważ „ponowne wprowadzenie zakonu narusza wszystkie przywileje i ustawy miasta”.
- 17.09.1666 r. - prowincjał czeskiej prowincji, o. Heinrich Klar wydał zgodę na powrót braci.
- 30.06.1667 r. - hrabia Matuschka zakomunikował radzie miasta, że franciszkanie wrócą 14.07.1667 r.
- 14.07.1667 r. - opawski dziekan, ksiądz zakonu krzyżackiego Maximilian Lindner wprowadził do miasta franciszkanów w obecności hrabiego Matuschki, członków rady miejskiej i wielu gości. Pierwszym przełożonym franciszkanów w tym czasie został o. Leopold, z którym przybyli do Głubczyc o. Lambertus Ermeltraud i kilku braci. Był przełożony opawskich reformatów o. Jan Fritsch. W kościele mnisi zastali 3 ołtarze: główny, św. Antoniego w kaplicy św. Antoniego i Matki Boskiej oraz 2 dzwony. W święto Porcjunkuli, 2 sierpnia 1667 r. franciszkanie rozdali 62 komunie św.

03.10.1667 r. - bp ołomuniecki Karol dokonał konsekracji kościoła.

1668 – 1674 - dokonano remontu i przebudowy małego klasztoru. O. Antonius Judenfeind poprosił księcia Lichtensteina i radę miasta Głubczyc o zwrot skarbów zakonnych będących w posiadaniu miasta. Były one w radzie miasta od dnia wypędzenia braci w 1541 r. Prośbę wsparł bp ołomuniecki. Skarby wróciły w roku 1669. Według spisu z 1636 r. do odzyskanych naczyń należało: 18 kielichów i paten (niektóre pozłacane), monstrancja, 2 cyboria, 2 srebrne krzyże z relikwiami, ...
Rosła popularność franciszkanów, bo w kazaniach nie piętnowali życia protestantów, ich zwyczajów, byli wyrozumiali, uprzejmi.
O. gwardian Bonawentura Troila w roku 1672 skarżył się księciu na surowość miejskiego sędziego wobec mieszkańców.

1670 – 1672 - wykonano nowe dachy nad chórem i kaplicą św. Antoniego oraz na kościele.

1673 r. - klasztor został podniesiony do rangi konwentu, a pierwszym gwardianem został o. Bazyli Gilge.
Położył nowy dach z wieżyczką.

1674 r. - zbudowano zachodnie skrzydło klasztoru (gwardianat i prowincjołat).

1676 – 1677 - powstała nowa kuchnia. Klasztor został otynkowany.

1677 r. - nowy ołtarz, ambona i konfesjonały.

1679 r. - proboszcz z Prudnika, Alois Scharkow podarował mały dzwon, który został poświęcony św. Antoniemu – poświęcił go bp sufragan Karol Neander.

1679 r. - hrabia Wacław von Würbna z Nowej Cerekwi ufundował ołtarz Matki Bożej .
o. Bernard Sannig poświęcił nowy dzwon.

1680 r. - rajca Martin Hagen otrzymał zgodę klasztoru na założenie dla siebie i swojej rodziny grobu pod kaplicą św. Antoniego (między dzisiejszym ołtarzem Matki Bożej a amboną).

1681 r. - w grobowcu wspomnianym wyżej, pochowano o. Florianą Riebler, franciszkanina.
Po nim złożono tam pięciu zakonników.

1693 r. - franciszkanie zbudowali dwie krypty dla zmarłych zakonników i osób świeckich
(w roku 1924 gdy otwarto pomieszczenia stwierdzono, że trumny są zbutwiałe, kości
wysypane. Przeniesiono je do zachodniego odcinka podziemi i zamurowano).

Oprócz zakonników do 1741 r. pochowano tu następujące osoby: zmarłą w 1694 r.
Barbarę Durlak, zmarłą w 1696 r. Annę Eleonorę Roth, zmarłą w 1700 r. Annę Marię
Siegl, zmarłą w 1703 r. baronową Juliannę Konstantię Herberstein na Zubrzcach,
zmarłego w 1706 r. Johanna Chrisopha Sedlnickiego i Choltitza, syndyka
apostolskiego klasztoru, zmarłą w 1710 r. Annę Rosinę Adlerwolf, zmarłą w 26
kwietnia 1725 r. hrabinę Marię Johannę Eleonorę von Hoditz, matkę ostatniego
hrabiego von Hoditz na Rudolticach zwanego „cudakiem”, przyjaciela Fryderyka II
Wielkiego; zmarłą w 1728 r. Katharinę Peschke, zmarłego w 1731 r. Franza Peschke,
zmarłego w 1735 r. rajcę Antoniusa Hegena, syna wspomnianego Martina; zmarłego
w 1738 r. Gallusa Ibnatiusa Bodinkę, byłego proboszcza Baborowa i tercjarza;
zmarłą w 1738 r. Weronikę Schmidt oraz zmarłego 3 lipca 1741 r. hrabiego Karla
Josefa von Hoditz z Rudoltic, małżonka hrabiny Marii Johanny Eleonory.
Zmarli ci, którzy dawniej obdarowywali kościół franciszkanów, nadal spoczywają
pod jego posadzką.

1698 r. - powstał ołtarz św. Franciszka.

1700 r. - zbudowano ołtarz św. Jana Kapistrana. Fundatorem był proboszcz z Dziećmarowa
Albert i baronowa Herula von Goetz.

1720 r. - utworzono nowicjat.

1730 r. - dla kościoła ufundowano monstrancję i cyborium. Z jednego z opawskich kościołów
przeniesiono tabernakulum.

Mieszczanin Andreas Anton Hamm (Hamb?) przekazał braciom 400 guldenów, by
odprawiali nabożeństwa ku czci św. Antoniego w kaplicy św. Antoniego. Okazją było
500 lat od śmierci św. Antoniego.

Kościół pomalowano, położono posadzkę. Kolejny dzwon poświęcił opat cystersów z Rud Raciborsich Bernard III Thiel.

Spośród dzieł sztuki, powstałych do 1742 r., w kościele klasztornym pw. św. św. Idziego i Bernardyna zachowały się jedynie: obraz św. Barbary z XVII w., wieczna lampa z 1737 r. i monstrancja z I połowy XVIII w., natomiast w klasztorze: obraz św. Franciszka z 1703 r., ufundowany przez gwardiana Justusa Raedena, drugi, analogiczny z I połowy XVIII w. i XVII-wieczny krucyfiks. Przy tym należy wspomnieć, że w bibliotece klasztornej przechowywanych jest kilka cennych inkunabułów oraz ksiąg z XVI, XVII, XVIII i XIX w., w tym „Indeks ksiąg zakazanych”, wydrukowany w II połowie XVII w.

06.05.1735 r. - rozporządzeniem cesarza zakonnicy zostali zwolnieni z płacenia ceł i myt.

1736 r. - Na zewnętrznej północnej ścianie budynku kościoła franciszkanów znajduje się obraz św. Floriana, który do 1854 r. tkwił nad przejazdem Bramy Grobnickiej. Gdy w tym roku w czerwcu zburzono Bramę Grobnicką, obraz św. Floriana zdjęto i na jego odwrotnej stronie znaleziono napis z 1736 r. Ponieważ był nieczytelny, odtworzono go na blaszanej płycie i przymocowano na ścianie za obrazem. Blaszana tablica jest podzielona pionową linią na 2 części. Na lewej połowie jest odtworzony napis w starym brzmieniu, a na prawej napis dodany w 1854 r. Tekst z lewej strony brzmi: „Anno 1736, wśród wyszczególnionych, zamieszkałych przy ul. Klasztornej mieszczan przy chwalebnym magistracie doszło do suplicando (prośby, wyrażono chęć), aby tę bramę na własny koszt otworzyć czego więc również dokonaliśmy.”

20.01.1741 r. - Śląsk (Głubczyce) został zajęty przez wojska pruskie. Komendantem miasta został późniejszy komendant w Kłodzku, pułkownik de la Motte - Fongue. Z powodu zatrzymania braci franciszkanów z Raciborza w tutejszym więzieniu, pojawiły się w związku z tym pewne problemy, napięcia.

18.02.1743 r. - zakazano zakonnikom wszelkich kontaktów z przełożonymi po drugiej stronie granicy (Prusy i Austria).

26.02.1746 r. - zabroniono mężczyznom wstępowania do stanu duchowego bez zgody izby wojennej.

Grudzień 1749 r. - władze zabroniły uczęszczania do szkół za granicą, (ludzie z Głubczyc uczyli się w Opawie - teraz Austria, a do Nysy było daleko).
Zrodziła się myśl, by utworzyć gimnazjum w klasztorze franciszekanów.

04.10.1751 r. - zgoda króla Fryderyka na założenie gimnazjum, a praski (czeski) prowincjał franciszekanów o. Seweryn Wrbczansky wyznaczył 4-ch ojców, by byli nauczycielami.

Wrzesień 1752 r. - 122 uczniów (katolików i ewangelików) rozpoczęło naukę w sześciu klasach.
Szkoła otrzymała nazwę: „Gimnazjum Książęce von Lichtenstein”.

1752 – 1754 - rozebrano stare budynki klasztorne i rozpoczęto budowę nowego klasztoru i kościoła. Zgodę dał prowincjał o. Zefiryn Paunwitz. Twórcą projektu był architekt z Prudnika Johann Innocenz Töpfer (1699-1778).
Długość kościoła wewnątrz – 33,70 m, a szerokość – 16,50 m.

Lipiec 1754 r. - ksiądz proboszcz z Grobnik poświęcił część budynków: refektarz, kuchnię, sześć cel, gwardianat, prowincjałat.

Późna jesień 1754 r. - nakryto cały dach klasztoru.

Kapituła prowincjonalna głubczyckiemu konwentowi przekazała następujące rozporządzenia: 1) Na życzenie magistratu, zezwolono, by konwent mógł brać udział w miejskiej procesji Bożego Ciała, niosąc własny krzyż zakonny. 2) Zarządzono, by odprawiać nowennę przed uroczystością św. Antoniego: a) przez dziewięć kolejnych wtorków; b) przez dziewięć dni bezpośrednio poprzedzających uroczystość. 3) Przed środą popielcową należy przeprowadzić nabożeństwo czterdziestogodzinne. 4) Dla tercjarzy należy raz w miesiącu organizować spotkania wraz z wygłoszeniem kazania.

Po poświęceniu całości budynków klasztoru przystąpiono do budowy nowego kościoła. Ojciec prowincjał prosił o pomoc finansową księcia von Lichtenstein i starostę Smiesska. Odpowiedzi były pozytywne (list księcia z 26.03.1756 r.).

1755 r. - klasztor głubczycki wszedł w skład nowo utworzonej prowincji p.w. św. Jadwigi Śląskiej, którą powołała kapituła prowincji czeskiej w Nysie.
20.01.1755 r. pierwszym prowincjałem był o. Zefiryn Pannvitz, były gwardian z Głubczyc.
Pierwsza kapituła odbyła się w Kłodzku 27.09.1755 r.
Gwardianem w Głubczycach został o. Cyryniusz Koblitz. Konwent tworzyło 8 ojców, 2-ch kleryków, 7 braci i jeden tercjarz.

07.05.1756 r. - położono kamień węgielny pod kościół.

18.10.1758 r. - położono ostatni kamień w budowanym kościele a wraz z nim dokument zawierający nazwiska dostojników, zakonników, dobrodziejów.
Obecny był o. prowincjał Zefiryn i radca książęcy, burgrabia Adam Jan Scholz.

1759 r. - zamontowano ołtarz główny.
Dobrodziejka baronowa von Saurma ufundowała ornaty z drogocennych tkanin.

19.08.1767 r. - król Fryderyk II będąc w mieście spotkał się z o. gwardianem Janem Klugerem i rektorem gimnazjum o. Henrykiem Hillich.
Ustawiono organy i ambonę.

28.09.1771 r. - stacje drogi krzyżowej poświęcił o. Filemon Klein .

08.05.1801 r. - wznowiono wszystkie szkoły katolickie i zmieniono nazwę gimnazjum na „Gimnazjum Królewskie”. Odgrodzono szkołę od klasztoru murem.
W szkole pracował personel świecki. Dwaj ojcowie, którzy jeszcze wykładali w szkole przez kilka miesięcy, nie otrzymywali już pensji od państwa. Jednak magistrat zobowiązał się do wypłacenia im 160 talarów oraz przyznał jako wynagrodzenie dwieście cztery kopy chrustu.

05.03.1802 r. - spisano umowę między zakonem a władzami miasta, w której klasztor przekazał część zabudowań, w których znajdowało się gimnazjum, państwu pruskiemu.

25.01.1811 r. - franciszkanie otrzymali dekret sekularyzacyjny. W klasztorze mieszkali wówczas:

- o. Samuel König - ur. Włodzienin; wiek 38 lat; święcenia kapłańskie w 1796 r.
gwardian; profesor matematyki w gimnazjum,
- o. Aleksy Strassburger - ur. Głubczyce; wiek 38 lat; święcenia kapłańskie w 1795 r.
- o. Nikodem Schreiber - ur. Kłodzko; wiek 63 lata (jubilat); święcenia kapłańskie
w 1766 r.
- o. Daniel Starnowsky - ur. Zakrzów; wiek 32 lata; święcenia kapłańskie w 1804 r.
- o. Wiktoryn Heidvogel - ur. Głubczyce; wiek 51 lat; święcenia kapłańskie w 1783 r.
- br. Krystian Kastner - ur. Cellenau; wiek 67 lat (jubilat)
- br. Piotr Siegel - ur. Zlaté Hory; wiek 66 lat (jubilat)
- br. Metody Hadam - ur. Kaniowice; wiek 43 lata
- br. Franciszek Brunn - ur. Głogów; wiek 31 lat.

Zakonnicy nie musieli opuszczać miasta. O. Samuel König uczył matematyki, potem został proboszczem koło Złotego Stoku. Zmarł w 1812 r. i został pochowany w krypcie kościoła klasztornego. Władze ukarały wysoką grzywną burmistrza miasta za zgodę na pochówek w kościele mimo zakazu.

O. Aleksy Strassburger od 1827 r. był proboszczem w kościele parafialnym w mieście (do 1845 r. ; zmarł na gruźlicę).

W Głubczycach zmarli też: o. Ambroży Kanzler (był proboszczem we Włodzieninie) i były prowincjał o. Angelus Banch (rodowity głubczycanin).

1826 r. - właścicielem obiektów zostaje magistrat miasta.

1841 r. - remontu kościoła, który po odejściu braci stał się kościołem gimnazjalnym, dokonuje dyrektor szkoły, dr Henryk Kruhl. Zamalowano polichromie, a ołtarze boczne zdemontowano i sprzedano. Nauczyciel religii, pan Kirsch odnowił ołtarz główny i obraz.

Dach naprawiano aż do 1901 r.

Zmieniono przeznaczenie sal klasztornych - duża zakrystia stała się klasą, powstała aula, przeniesiono niektóre klasy do klasztoru. Zrobiono mieszkania dla nauczycieli i pracowników.

1900 r. - głubczycki proboszcz i dziekan, ks. Czernotzky zwrócił się do komisarza franciszkanów we Wrocławiu, o. Dominika Dröblera z prośbą o powrót

franciszkanów do Głubczyc.

Podobne pismo wystosował burmistrz pan Löniger do prowincjała franciszkanów w Saksonii.

25.11.1901 r. - rząd niemiecki i minister kultury (9.06.1902.r.) odrzucili prośby - „zakonnicy nie są miastu potrzebni”.

Prośby ponawiano wielokrotnie.

1904 r. - wichura zerwała część dachu. Naprawiono go.

Listopad 1905 r. - radca budowlany Killing przedstawił władzom miasta projekt nowej wieżyczki na dach kościoła. Projekt przyjęto i pokryto dach czerwoną dachówką. (mistrz dekarski z Bolesławca) i zbudowano wieżyczkę.

1906 r. - część pomieszczeń została zwolniona – seminarium nauczycielskie przeniesiono na ulicę Raciborską. Od tego roku w części pomieszczeń produkowano ... cygara!
Potem była tutaj fabryka koszy i pończoch. W bibliotece powstało muzeum miejskie.

1907 r. - wieżyczka z nowym dzwonem.

08.09.1917 r. - dzięki ks. prałatowi Józefowi Nathanowi i Kurii biskupiej w Ołomuńcu rząd pruski zgodził się na powrót franciszkanów. Bracia mieli wykupić obiekt.

24.10.1918 r. - kapituła prowincji św. Jadwigi włączyła klasztor w skład prowincji. Pierwszym przełożonym został o. Hilary Scholz.

1919 r. - wojsko przejmuje klasztor (na krótko) – w koszarach mieszkają żołnierze straży granicznej.

18.01.1919 r. - powstał klasztor z błogosławieństwem Stolicy Apostolskiej, ale w niektórych pomieszczeniach żyły rodziny. Nie można ich było zwolnić od razu.

16.04.1921 r. - zwolniono pomieszczenia nad furtą klasztorną.

O. Norbert Bombis zamieszkał jako kapelan w szpitalu i jeden brat rozpoczął

prace remontowe. Prace prowadził majster Muschik.

01.08.1921 r. - uroczyste powitanie zakonników przy dźwiękach dzwonów, wśród dekoracji i wieńców. Był ks. prałat Nathan, proboszcz miejscowy ks. Müller, władze miasta, księża, wierni.

Przed głównym ołtarzem odśpiewano „Veni Creator Spiritus”. Kazanie wygłosił o. prowincjał Jerzy Simon.

Pierwsi bracia: o. Norbert, o. Józef Pietsch, o. Meinrad Wieczorek, o. Paweł Nentwig, jeden kandydat do zakonu.

12.10.1921 r. - przełożonym został o. Chryzogon Reich – zmarł 23.12.1923 r. Po nim przełożonym był o. Jerzy Simon.

31.12.1921 r. - w okresie propagandy plebiscytowej władze miasta wydały bony płatnicze. Na jednym z nich był obrazek przedstawiający klasztor franciszkanów.

1924 r. - klasztor został konwentem a pierwszym gwardianem mianowano o. Georgoniusza Greupuera. Było 4-ch ojców, dwóch braci, dwóch kandydatów do zakonu.

26.10.1927 r. - gwardianem jest o. Dominik Koschyk.

1930 r. - gwardianem zostaje o. Hubert Reichel.

1934 r. - o. Paweł Nentwig przełożonym.

1939 r. - o. Ludwik Bogdański – przełożonym do końca wojny.

1923 r. - o. Georgoniusz Greupuer poświęcił dwa dzwony, które miały uświetnić zbliżające się uroczystości 700 - lecia śmierci św. Franciszka. One są po dziś dzień na wieży kościelnej. Prąd elektryczny w kościele. Szopka betlejemska zajmuje całe prezbiterium.

1925 r. - ostatnia rodzina opuszcza klasztor. Pozostało jedynie muzeum miejskie.

02.08.1926 r. - rozpoczęcie uroczystości upamiętniających 700-lecie narodzin św. Franciszka dla

nieba. Obecny był ks. prałat Nathan.

27.09. - 10.10.

1926 r. - „Dni Franciszkańskie”, które miały na celu przybliżyć życie i działalność św. Ojca i jego duchowość.

3-4.10.1926 r. - bp Norbert Klein z Brna, Wileki Mistrz Zakonu NMP Domu Niemieckiego przewodniczył nabożeństwu, które upamiętniało śmierć św. Franciszka (Transitus).

10.10.1926 r. - uroczystości zakończyła msza św. z udziałem bpa z Ołomuńca Józefa Schinzela. Nad wejściem głównym do kościoła umieszczono herb zakonu wykonany przez głubczyckiego artystę Meiera.

1927 r. - wspólnota III Zakonu i ks. proboszcz Müller podarowali figury świętej Jadwigi i świętej Elżbiety. Kościół otrzymał nową monstrancję ze złota i srebra – ofiary z biżuterii przychodzących do świątyni. Jest ona dziełem wrocławskiego złotnika Ericha Adolfa.

02.02.1928 r. - pierwsze prymicje od 1810 r. Mszę św. odprawił głubczyczanin o. Łukasz König.

1929 r. - założono ogrzewanie powietrzne. Budując dokonano ekshumacji szczątek zakonników tam spoczywających (np. o. Bonawentury Schaffera z roku 1792).

15.10.1929 r. - uroczyste dziękowano Bogu za 150 lat od konsekracji kościoła.

1936 r. - zamontowano nowe ławki w kościele. Wykonali je nasi bracia stolarze z klasztoru w Kłodzku.

Dużo spowiedzi św., szczególnie w dni targowe.

18.08.1938 r. - br. Celestyn i br. Karol otrzymali powołanie do służby wojskowej. Część pomieszczeń klasztor musiał oddać na szkolenie żołnierzy.

1939 r. - prymicje o. Beatusa Kulli.

Lipiec 1939 r. - nowym gwardianem został o. Ludwik Bogdański z Olsztyna.

20.11.1940 r. - o. Walenty Behr dziękował Bogu za 60 lat życia zakonnego.

Luty 1941 r. - ks. prałat Józef Nathan na mocy swoich uprawnień powołał przy naszym kościele tzw. Kurację (parafię), by odciążyć w pracy duszpasterskiej ks. proboszcza Müllera.
Pierwszym kuratusem został o. Wendelin Hudowski.

04.07.1943 r. - do pierwszej komunii św. przystąpiło w „nowej parafii” 56 dzieci.

15.10.1943 r. - zmarł brat Józef Pietsch.

29.10.1943 r. - zmarł przyjaciel franciszkanów ks. proboszcz Jan Müller. Od listopada 1940 r. był naszym współbratem.

Grudzień 1943 r. - ks. prałat Nathan mianował rektorem kościoła w Bernacicach o. gwardiana Ludwika.

24.03.1945 r. - o godz. 6.00 wojska radzieckie weszły do miasta.

19.05.1945 r.- komendant Głubczyc przekazał miasto głubczyckiemu staroście Tadeuszowi Kopczyńskiemu.

15.08.1945 r. - kardynał Hlond ustanowił Administrację Apostolską w Opolu, która obejmowała całe województwo opolskie, z wyjątkiem Brzegu i Namysłowa. Z dniem 8 września wcielono do niej Ziemię Głubczycką wraz z trzema dekanatami: Głubczyce, Branice i Kietrz – które dotąd należały do diecezji ołomunieckiej. Administratorem w Opolu został mianowany ks. dr Bolesław Kominek, który „w okresie sprawowania rządów doprowadził do używalności wszystkie obiekty sakralne. Przesiedleńcom ze wschodu tłumaczył, że Ślązacy są dziećmi jednej Ojczyzny – Polski i jednego Kościoła. (...) Przeciwstawiał się tworzeniu odrębnych placówek duszpasterskich dla ludności miejscowej, a osobnych dla przesiedleńców; przez wspólne nabożeństwa, modlitewniki oraz literaturę religijną połączył trwale ludność napływową z autochtoniczną”.

Czcigodny Ojcie Prowincjale!

Dowiaduję się, że Władze Świeckie wydały z klasztoru OO. Franciszkanów w Głubczycach (bezpośrednio po wojnie taka była nazwa miasta) tamtejszych OO. niemieckich. Usilnie proszę, by tam wysłać jakiegoś Ojca Polaka, który by objął tamtejszą placówkę a możliwie także inne klasztory, które mają jeszcze przełożonych niemieckich, a które na skutek tego są zagrożone. Przełożonych niemieckich oznacza przełożonych z prowincji wrocławskiej św. Jadwigi, gdyż żadnego z nich Władze Polskie za Polaka uznać nie chcą, zwłaszcza gdy chodzi o przełożństwo.

Łączę wyrazy głębokiej czci
ks. Bolesław Kominek
Administrator Apostolski

01.10.1945 r. - w odpowiedzi na pismo ks. administratora Kominka zarząd prowincji z o. prowincjałem Hieronimem Trumpke, zwrócił się do Prowincji Wniebowzięcia NMP w Katowicach z prośbą o pomoc personalną. Minister prowincjalny, o. Antoni Galikowski okazał w tej sprawie braterską życzliwość i w krótkim czasie przełożństwo w wyznaczonych placówkach Prowincji św. Jadwigi objęli wydelegowani bracia z Katowic. Do Głubczyc trafił o. Franciszek Potocki z nominacją na urząd gwardiana i proboszcza kuracji p.w. św. Bernardyna. Wraz z nim przydzielono do Głubczyc brata Fabiana z klasztoru w Panewnikach.

20.11.1945 r. - Urząd Województwa Śląsko-Dąbrowskiego na prośbę o. gwardiana Franciszka udzielił wsparcia finansowego na remonty i odbudowę budynków.

02.08.1946 r. - ze względu na szczególne warunki powojenne, nadano mocą dekretu Ministra Generalnego klasztorom dotychczasowej prowincji św. Jadwigi inną formę administracji, ustanawiając Komisariat niezależny, który obowiązywał do 1972 r.

- 04.10.1948 r. - dziękowano Bogu, że 500 lat temu przybyli tu franciszkanie. Obecny był ksiądz administrator Bolesław Kominek.
- 01.01.1949 r. - w klasztorze są: o. gwardian i kustosz o. Franciszek Potocki, o. Roman Mika, bracia: Fabian i Ignacy. Potem dołączyli ojcowie: Barnaba Szweda i Sebastian Pietrek.
- 1955 r. - nowym gwardianem został o. Bertold Altaner.
- 20.02.1956 r. - prowincja zrzekła się kuracji („parafii”) przy klasztorze. O. Franciszek Potocki wrócił do prowincji katowickiej.
- 23.07.1956 r. - nowym gwardianem jest o. Alard Fudalla. Bardzo gorliwie porządkował kościół i klasztor. Założył też telefon. Uzyskał zgodę na usunięcie ruin budynków m.in. z placu przed klasztorem.
- 30.07.1956 r. - definitorium prowincji zdecydowało, że kandydaci do zakonu w Głubczycach będą uczęszczali do szkoły. Ich opiekunem został o. Urban Porada.
W klasztorze są: br. Leon Kubosch, br. Marcin Sobiela, o. Reinhold Gawrlina, o. Leonard Trocha, o. Urban, o. Sylwester Fiołka, o. Łukasz Swietz, o. Bonawentura Hassa, o. Henryk Tytko.
- 08.05.1959 r. - rektorem szkoły dla chłopców (Niższego Seminarium) został o. Patryk Krotowicz. Ta szkoła przejęła rolę nyskiego Collegium Seraplicum, które decyzją władz PRL zostało zlikwidowane.
- Październik 1960 r. - władze państwowe postawiły warunek – chłopcy mogą uczyć się w liceum, ale nie będą mieszkać w klasztorze. Ostateczna decyzja zapadła w roku 1965.
- 1965 r. - przełożonym jest o. Cyryl Sworowski.
- 27-29.08.1970 r. - kapituła postanowiła: o. Ferdynand idzie do Prudnika, o. Kapistan do Wrocławia, a o. Cyryl Sworowski do Nysy.

03.09.1970 r. - gwardianem zostaje o. Aleksander Gajda. Są też o. Patryk, o. Emeryk, o. Hubert, brat Kamizy i o. Aguton.
Remonty w klasztorze (np: przewody elektryczne pod tynk), pomoc duszpasterska w różnych parafiach, uporządkowanie ogrodu.
Wprowadzono w liturgii mszy św. zmiany soborowe. Jest msza św. o godz. 6.30.

Wielki Post – 1971 – klasztor otrzymał auto, które będzie pomagało w pracach duszpasterskich.

Firma z Rybnika cofnęła o metr ołtarz główny – ustawiono ołtarz soborowy i ambonkę.
Remont dachu kościoła.

1972 - br. Jacek, przez 3 dni budował z pomocą młodzieży, żłóbek przed głównym ołtarzem.
Utworzono bibliotekę starodruków. Regały wykonał pan stolarz z Gołuszowic.
Księgi porządkuje o. Ignacy Sikora.

21.02.1973 r. - bracia modlą się w Trzebnicy, u grobu św. Patronki Prowincji, dziękując za ogłoszenie dotychczasowego Komisariatu – prowincją. (dekret z 15.12.1972 r.).

01.01.1974 r. - początek jubileuszu kościoła.

01.03.1974 r. - do rodziny zakonnej należą:
o. Patryk Tadeusz Krotowicz - gwardian, misjonarz
o. Emeryk Wilybald Grutzka - stacjonariusz
o. Hubert Norbert Malek - misjonarz
o. Wawrzyniec Józef Lobert - misjonarz
o. br. Kanizy Józef Ogaza - furtian

07.03.1974 r. - odeszły SS. Elżbietanki, które przez 14 lat mieszkały i pracowały w klasztorze (w dawnym gimnazjum). Jedna z nich była zakrystianką, a jedna organistką.
Przed kościołem powstają wielkie, nowoczesne budynki mieszkalne.

17.05.1974 r. - w zakrystii posługuje br. Brunon Filip.

18-21.10.1974 r. - rekolekcje dla kapłanów w klasztorze.

03.03.1975 r. - początek remontu kościoła i klasztoru. Pierwsze prace w wirydarzu wykonuje firma z Katowic. Prace obserwuje konserwator zabytków z Opola.

25.04.1975 r. - przybywa o. Ireneusz Bednarek.

W kościele pracują elektrycy i powstaje nowa radiofonizacja. Uporządkowano grobowce w podziemiach.

25.11.1975 r. - fasada kościoła ukończona – obiekt wygląda wspaniale.

09.05.1976 r. - umiera brat Kamizy (żył 75 lat). Pogrzeb odbył się na Górze św. Anny.

Sierpień 1976 r. - o. Ireneusz Bednarek został przeniesiony do Raciborza. Na jego miejsce przybył o. Ferdynand Tomanek z Gliwic.

01.09.1976 r. - ukończono tynkowanie kościoła i ścian przy furcie. Koniec remontu.

03.10.1976 r. - uroczystości ku czci św. Franciszka – 750 rocznica jego narodzin dla nieba.

17.08.1977 r. - diecezja opolska ma nowego biskupa ordynariusza – ks. Alfonsa Nossola.

16.10.1977 r. - rodzina zakonna klasztoru:

o. Patryk Krotowicz - gwardian, misjonarz

o. Emeryk Grutzka - stacjonariusz

o. Ferdynand Tomanek - misjonarz

o. Hubert Malek - wikary domu, misjonarz

br. Lucjan Góralczyk - furtian, kościelny

28.11.1977 r. - rozpoczęto malowanie wnętrza kościoła i remont wieży świątyni (jej remont ukończono 7.12.).

Msze św. z udziałem wiernych odprawiane są w kaplicy klasztornej.

1978 r. - malarze odkryli mały fresk na suficie w kaplicy św. Franciszka.

Prace malarskie ukończono w czerwcu. Rozpoczęto odnawianie ołtarzy.

Brat Jacek, nasz zakonny rzeźbiarz, przywraca piękno zniszczonemu ołtarzowi Matki Bożej.

12.09.1978 r. - renowacja głównego ołtarza. Rzeźby odnawia br. Jacek. Złoceniami i całością prac kieruje firma z Piekar.

06.08.1991 r. - pierwszy rok postulatu zakończyło 12 kandydatów do zakonu (rozpoczęło 18).

28.08.1991 r. - do wspólnoty dołącza br. Emilian - będzie zakrystianem i furtianem.

08.09.1991 r. - br. Paweł Malkusz rozpoczyna pracę w kuchni.

09.01.1992 r. - wielki remont kuchni.

04.04.1992 r. - o. Emeryk Grutzka dziękuje Bogu za 60 lat życia zakonnego.

06.06.1992 r. - śluby wieczyste brata Emiliana Jacka Tyrchy.

12.07.1992 r. - prymicje o. Grzegorza Niedźwiedź, który święcenia kapłańskie otrzymał w Jerozolimie. Tam studiował.

25.08.1992 r. - odchodzi do Prudnika o. Walenty a przychodzą: o. Romuald i o. Cyprian.

08.09.1992 r. - początek kolejnego postulatu - jest 9 kandydatów.

13.09.1992 r. - remont kapitalny organ.

15.10.1992 r. - 25 lat życia zakonnego obchodzą koledzy kursowi ojca gwardiana, o. Józefa.

21.01.1993 r. - remont organ.

30.01.1993 r. - o. Emeryk dziękuje Bogu za 55 lat kapłaństwa.

Przeróżne prace remontowe w klasztorze: pracują hydraulicy, murarze, elektrycy, panowie układają kafelki. Pomagają postulanci.

20.06.1993 r. - o. Cyprian wyjeżdża do pracy apostolskiej do Norwegii.

19.07.1993 r. - do wspólnoty dołączył o. Eligiusz Sinkowski.

07.09.1993 r. - przybywa 8 kandydatów do postulatu.

13.09.1993 r. - pogrzeb o. Floriana Grocholskiego. Spoczął w krypcie. Zmarł 10.09.1993 r.

17.10.1993 r. - poświęcenie odnowionych organ połączone z koncertem.

06.09.1994 r. - przybyło 6-ciu postulantów.

17.09.1994 r. - zmiany personalne: o. Józef idzie na Górę św. Anny, o. Augustyn do Raciborza, o. Nikodem do Nysy.

 Gwardianem będzie o. Jakub Włodarczyk, wikarym brat Paweł Malkusz.

 Inni bracia: o. Emeryk Grutzka, o. Tomasz Glombik, o. Romuald Trojnar,

 o. Ryszard Maraś, o. Jozefat Gohly, brat Juliusz Reimann i br. Joachim Ciongwa.

30.10.1994 r. - włamanie do kościoła – zniszczono skarbonkę.

31.07. - 19.08.1995 r. - remont i malowanie postulatu.

21.08.1995 r. - ośmiu postulantów.

Wrzesień 1995 r. - dołączają: brat Gabriel Ploch i o. Beniamin Domaredzki. O. Romuald będzie ojcem duchowym w kłodzkim seminarium.

02.11.1995 r. - w Borkach Wielkich pogrzeb pań, które przez 30 lat pracowały w klasztorze.
 Pozostaną we wdzięcznej pamięci: Anna Zug i Agnieszka Gałęcka.

30.06. - 02.07.1997 r. - kapituła prowincjalna. O. Jozefat został definitorem
 (doradcą o. Prowincjała).

07.07.1997 r. - wielka powódź w Kłodzku i Raciborzu.

04.08. -18.09.1997 r. - malowanie kościoła.

01.09.1997 r. - o. Jozafat zostaje gwardianem w Górze św. Anny a o. Beniamin idzie do Nysy.
Do Głubczyc przybywają: o. Jacek Bawiec i o. Paweł Tarnowski, który będzie organizował Warsztaty Terapii Zajęciowej.

01.10.1997 r. - rozpoczął działalność Ośrodek Pomocy Dzieciom.

Maj 1998 r. - o. Emeryk Grutzka dziękuje Bogu za 60 lat kapłaństwa.

26.09.1998 r. - jubileusz 550 – lecia przybycia franciszkanów do Głubczyc. Modli się z nami
ks. arcybiskup Alfons Nossol.

01.10.1998 r. - w klasztorze mieszkają:

o. Jakub Włodarczyk - gwardian

o. Tomasz Glombik - wikary domu

o. Emeryk Grutzka - jubilat

o. Jacek Bawiec - stacjonariusz mgr-lic. teologii

br. Paweł Malkusz - furtian, kucharz

br. Juliusz Reimann - kościelny

o. Paweł Tarnowski - dyrektor Franciszkańskiego Ośrodka Pomocy Dzieciom, mgr-lic. teologii.

o. Cyprian Markowski – Norwegia.

Sierpień 1999 r. - brat Juliusz będzie pracował w Prudnickim klasztorze, a jego miejsce tutaj
zajmie brat Adam Kokoszka.

05.02.2000 r. - pogrzeb ś.p. o. Emeryka Grutzki.

30.08.2000 r. - zmiany po kapitule: o. Jakub będzie nadal gwardianem, o. Jacek wikarym domu,
o. Hubert, o. Tomasz, o. Paweł, brat Paweł i brat Jerzy.

16.10.2000 r. - do wspólnoty zakonnej należą:

o. Jakub Włodarczyk - gwardian

o. Jacek Bawiec - wikary domu, mgr lic. teologii

o. Hubert Malek - misjonarz ludowy
o. Tomasz Glombik - stacjonariusz
br. Paweł Malkusz - furtian, kucharz
br. Jerzy Zymer - kościelny
o. Paweł Tarnowski - dyrektor Franciszkańskiego Ośrodka Pomocy Dzieciom, mgr-lic. teologii, mgr pedagogiki

27.09.2001 r. - początek malowania pomieszczeń klasztornych.

29.01.2002 r. - remont refektarza.

13.05.2002 r. - w klasztorze są:

1. o. Jakub Włodarczyk - gwardian
2. o. Jacek Bawiec - wikary domu, mgr lic. teologii
3. o. Hubert Malek - misjonarz ludowy
4. o. Tomasz Glombik - stacjonariusz
5. br. Paweł Malkusz - furtian, kucharz
6. br. Jerzy Zymer - kościelny
7. o. Paweł Tarnowski - dyrektor Franciszkańskiego Ośrodka Pomocy Dzieciom, mgr-lic. teologii, mgr pedagogiki.

20.05.2002 r. - nasz współbrat, bp z Boliwii Bonifacy Antoni Reimann przewodniczy odpustowi ku czci św. Bernardyna.

23.06. - 30.06.2003 r. - nowym prowincjałem zostaje o. Wacław Chomik.

16.07.2003 r. - nowym gwardianem jest o. Ryszard Maraś. Wikarym domu o. Jan. O. Jakub idzie do Raciborza a o. Jacek do Prudnika.

2004 r. - stan personalny wspólnoty:

- o. Ryszard Maraś - gwardian, ekonom, prof. WSD, redaktor „Quaestiones Selectae”, dr teologii (biblijnej)
o. Jan Franosz - wikariusz domu, konserwator sztuki
o. Hubert Norbert Malek - jubilat, misjonarz ludowy

o. Tomasz Józef Glombik - stacjonariusz
br. Waldemar Czarnocki - rekonwelescent
br. Paweł Malkusz - kucharz
o. Paweł Tarnowski - dyrektor Franciszkańskiego Ośrodka Pomocy Dzieciom, mgr-lic. teologii, mgr pedagogiki.
br. Jerzy Zymer - furtian, zakrystianin

Luty 2004 r. - dołącza do nas o. Adam Śmiertka.

22.05.2004 r. - wśród wyświęconych w Nysie nowych kapłanów jest pochodzący z Głubczyc
- o. Adam Brzyski.

23.05.2004 r. - w kościele parafialnym odprawia prymicje.

30.05.2004 r. - o. Alan sprawuje Eucharystię i udziela błogosławieństwa w zakonnym kościele.

14.06.2004 r. - początek remontów w klasztorze. Będzie woda w pokojach i łazienki, wymieniona zostanie instalacja elektryczna.

01.08.2004 r. - brat Gilbert będzie furtianem i zakrystianinem. Brat Jerzy idzie do Wrocławia.

13.01.2005 r. - obowiązki furtiana i kościelnego będzie spełniał br. Waldemar Czarnocki.

02.04.2005 r. - Pan Jezus bierze do siebie papieża Jana Pawła II.

12.04. - 14.04.2005 r. - o. Jan Franosz prowadzi w Toruniu rozmowy w sprawie konserwacji naszej biblioteki oraz w sprawie objęcia patronatu przez Uniwersytet Toruński nad naszym klasztorem, jako obiektem zabytkowym.

29.05.2005 r. - przedstawiciele Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu przeprowadzają wizję lokalną kościoła i klasztoru.

01.07.2005 r. - w Toruniu podpisano porozumienie między Uniwersytetem a prowincją św. Jadwigi dotyczące opieki merytoryczno-konserwatorskiej nad klasztorem.

2006 r. - zmiany po Kapitulie:

o. Ryszard zostaje nadal gwardianem, o. Joachim Dyrszlag – wikarym domu,
o. Tobit Wołowiec nowym dyrektorem Ośrodka Pomocy Dzieciom.
Pozostają: o. Hubert, o. Tomasz, bracia: Waldemar i Paweł.

Wrzesień – Październik 2006 r. - wymiana pieców, kotłów grzewczych.

22.03.2007 r. - odwiedził naszą wspólnotę ks. bp Paweł Stobrawa z Opola.

Maj 2007 r. - zakończono malowanie klasztoru.

Lipiec 2007 r. - nowym dyrektorem Ośrodka został o. Jozafat.

Styczeń 2008 r. - jest z nami o. Ignacy (do wakacji).

01.06.2008 r. - msza św. w intencji p. Andrzeja Tomaczka, który obchodzi setne urodziny!

27.07.2008 r. - o. Hubert dziękuje Bogu za 50 lat świeceń kapłańskich.

Koniec sierpnia 2008 r. - konwent tworzą:

o. Brunon Lewandowski, br. Kasjan Rak, o. Łazarz Żukowski, o. Tomasz,
o. Hubert, o. Eligiusz Sinkowski - gwardian, br. Paweł, o. Joachim.

Wrzesień 2008 r. - wielki remont w kaplicy klasztornej - trwał do pierwszej niedzieli adwentu.

12.10.2008 r. - pożar w jednym z pokoi, szczęśliwie ugaszony.

Luty 2009 r. - br. Kasjan przechodzi na Górę św. Anny

Wrzesień 2010 r. - br. Emeryk Hryckiewicz (z Głubczyc) będzie furtianem i kościelnym.

Czerwiec 2011 r. - rozpoczyna się remont klasztoru i kościoła, wymiana okien, osuszanie obiektu,
wymiana dachówek.

15.08.2011 r. - o. Tomasz dziękuje za 50 lat życia zakonnego.

Wspólnotę klasztorną tworzą:

o. Aureliusz Kułakiewicz - gwardian

o. Mieczysław Lenard - wikariusz domu, dyrektor FOPD

o. Hubert Malek

o. Tomasz Glombik

o. Jacek Bawiec

br. Paweł Malkusz

o. Jan Franosz

br. Dezydery Piotr Anczarski - furtian, zakrystian

Jesień 2012 r. - remont elewacji klasztoru. Prace archeologiczne za kościołem, gdzie odkryto fundamenty dawnej Bramy Grobnickiej.

Modernizacja placu przed kościołem - prace brukarskie. Plac nosi nazwę:
ks. bpa Antoniego Adamiuka.

Nowe pokrywanie dachów.

26.10.2012 r. - jubileusz XV – lecia Franciszkańskiego Ośrodka Pomocy Dzieciom.

03.03.2013 r. - została oddana do użytku odremontowana salka rekreacyjna.

01.05.2013 r. - zmarł o. Tomasz Glombik.

06.05.2013 r. - pogrzeb ś.p. o. Tomasza odbył się w Borkach Wielkich.

23.05.2013 r. - ćwiczenia kontrolno-rozpoznawcze strażaków przy kościele i klasztorze.

Lato- Jesień 2013 r. - zasadzono nowe drzewa na placu przed kościołem, powstały nowe alejki,
iluminacje budynków.

Powstał jeden z najbardziej urokliwych zakątków miasta.

10.05.2014 r. - 160 - lecie straży pożarnej w Głubczycach - msza św. odbyła się w naszym kościele.

31.05.2014 r. - ks. bp Andrzej Czaja udzielił święceń kapłańskich o. Tyberiuszowi Pietrasowi Leonowi Rybakowi, a święceń diakonatu: Loterowi Czara i Kazimierzowi Bujnickiemu.

12.10.2014 r. - jubileusz 80 – lecia życia o. Huberta.

08.11.2014 r. - przeniesienie trumny ze szczątkami bpa Józefa Mariana Nathana (1867-1947) z Czeskiej Opawy do Branic.

2016 r. - klasztor głubczycki tworzą:

o. Aureliusz Mieczysław Kułakiewicz - gwardian

o. Jacek Bawiec - wikariusz domu

o. Hubert Norbert Malek - jubilat

o. Tadeusz Henryk Słotwiński - jubilat

br. Paweł Malkusz

br. Dezydery Piotr Anczarski

br. Łukasz Władysław Zarzeczny

o. Paweł Stanisław Tarnowski - dyrektor POPD

2019 r. - klasztor w Głubczycach :

1. o. Eliaz Jerzy Opala - gwardian

2. o. Urban Bąk - wikariusz domu, dyrektor FOPD

3. o. Hubert Norbert Malek

4. o. Tadeusz Henryk Słotwiński

5. o. Jacek Bawiec

6. br. Paweł Malkusz

7. o. Jan Franosz

8. br. Łukasz Władysław Zarzeczny

07.12.2019 r. - zmarł o. Tadeusz Słotwiński

01.02.2020 r. - przybywa o. Witold (Ryszard, Wiesław) Pelczar - duszpasterz w Głubczycach.

20.05.2021 r. - zmarł o. Hubert Malek.

30.08.2021 r. - brat Paweł Malkusz rozpoczyna posługę w Raciborzu.

19.08.2022 r. - skład personalny klasztoru po zmianach kapitulnych:

Skład personalny:

o. Eliaz Jerzy Opala – gwardian

o. Urban Adam Bąk – wikariusz domu, dyrektor FOPD, duszpasterz, misjonarz ludowy, mgr lic. teologii (historia Kościoła)

o. Antoni Kazimierz Dudek – duszpasterz, dr. teologii (historii Kościoła)

o. Jacek Bawiec – duszpasterz, mgr lic. teologii (historii Kościoła)

o. Jan Franosz – duszpasterz, konserwator dzieł sztuki, lic. zabytkoznawstwa i konserwatorstwa

br. Łukasz Władysław Zarzeczny – furtian

o. Witold Ryszard Pelczar – duszpasterz, mgr lic. teologii (pastoralnej)

br. Salezy Jarosław Siemiński – kucharz, zakrystian

P.T. Czytelniku

Gdyby ktoś zauważył jakieś błędy, nawet gramatyczne, językowe, gdyby coś było niejasne - proszę o kontakt.

Będę bardzo, bardzo wdzięczny - dziękuję. Antoni

Jest wiele luk informacyjnych - w zdecydowanej większości przerwy w chronologii są spowodowane brakiem zapisów w „Kronikach klasztornych”.

Przeglądałem je do roku 2004. Resztę - łącznie z ewentualnymi poprawkami - opublikuję później.

Fr Antoni Kazimierz Dudek OFM – franciszkanin od 02.08.1967. Każdy dzień spędzony w Głubczycach napawa mnie radością i szczęściem, że kontynuuję niezwykle dzieło braci i dobrodziejów kościoła i klasztoru. Zastanawiam się, ile cudów ludzkich i materialnych. Cieszę się, że mogę dołożyć małą cegiełkę do tego wspaniałego dzieła Poprzedników!